

מועצות מקומיות

בין בחירות

לבחירות

מה קורה במועצה מקומית כאשר לאזרח המקום כואב והוא מגיב? אומרים לו כי זוא מתוסבך. כך על-כפניו קורה במועצה המקומית נחלת-יהודה, השוכנת בפאתי יאשון-לציון.

ראש המועצה מתנהג אלינו כאילו היינו אחווה פאודליה, מתלונן אחד מתושבי נחלת-יהודה, שאוסף חסיתה מורכבת מדמרי ות מוכרות בציבור ומאנשי-צבא. כל דבר טון, אפילו חוב של שלוש לירות — הוא שולח התראה על-ידי עורך-דין, ממשיך ונותן תשובה.

אבה מה ששבר את סבלנותם של התור שבים, הוא מעשהו האחרון של ראש-המיר וצה, אלימלך צמיר (55):

מספרת ברוריה גרצברג, אם לבן בגיל נבא, ילידת נחלת-יהודה: "יום אחד, אחר-צהריים, פשטו שוטרים למספר בתים ב' נושב, כדי לחקור ולפתוח תיקים נגד ערים בני 16-18, בגלל תלונתו של ראש-מועצה על פריצה כביכול."

מדוע התלונן ראש-המועצה?

"הכל בגלל נקמנות אישית", ממשיכה ברוריה, טיפוס של צברית, לה עבר נכבד נחלת-יהודה. בגלל שלפני ארבע שנים זקמנו רשימה משלנו והורדנו את צמיר ומשרתו — מפני שהוא לא דאג לנו, נושבי המקום רק לעולים החדשים."

מה יש לראש-המועצה להגיד על כך? הכל שקר וכזב. מה יש אם בניתי לעולים ביש או טיפת-חלב? אסור? לתושבים ה' ותיקים יש מכל טוב ולחדשים כלום. או רידך לעזור להם."

תלונה כמשפחה. השנה עלה צמיר לשלטון תודות לקולותיהם של התושבים ושכנים לנחלת-יהודה, אומר אחד התושבים וותיקים. בגלל ההטבות שהעניק להם. שיחררו ממיסים, למשל."

גם לדודתו של מפקד חיל-האוויר מוטי זוד, מלכה פיין (65) יש התנגשויות עם ראש המועצה, ואפילו יחוסה המשפחתי לא יכול לעזור לה.

מה עוד עושה ראש-המועצה נגד אלה שניסו להורידו ממישרתו? נגד המבוגרים כמושב קשה היה לו לפעול. נגד ילדיהם — יותר קל. מפני שזערים הרי אזהבים להשתעשע. וכשהם צריכים שער למיגרש הכורוגל במושב, הם יעשו הכל כדי להשיגו. אפילו יפרצו לשם כך למחסן המועצה. יאבמת, שבעה נערים פרצו למחסן.

חודש לאחר הפריצה, התעורר ראש-המיר וצה: הוא הגיש תלונה למשרה, על פריצה. המשטרה פתחה בפעולה ופתחה תיקים נגד הנערים.

"כל זה בגלל שהוא גר ליד מיגרש ה' מישחקים ומשחקי הכורוגל הפריעו לו". הסביר אחד התושבים את צערו של ראש-המועצה.

ואילו אב אחר, של אייל, פקיד בכיר באחד המוסדות הממשלתיים, ניגש למשרה וביקש שיבטלו את התלונה. "בני גרשם לעתודה האקדמאית לפקולטה לרפואה, ו' כשביל דבר כזה לא כדאי להכתיים את שמו. מה גם שראשי המדינה היו גונבים בומנו תרגולות ומבצעים כאלה תעלולים."

אב אחר, מידד חובב, רצה לנקוט בפעור לה יותר תקיפה. הוא התכוון להכות את ראש-המועצה. כששמע על-כך ראש-המוע' וצה, שלח מכתב למשרת רחובות וביקש לבטל את התלונה.

שיטה מצויינת. ביטול התלונה לא הרגיע את תושבי המושב. אומרת ברוריה גרצברג: "מאו עלותו של צמיר לשלטון, הוא מחפש דרכים לרדת לחיינו. לדוגמה: כשנפטר אבי הוא השאיר חוב קטן למיר וצה. למרות האבל שלחו לנו מכתב התרי' אה של עורך-דין."

ראש-המועצה עצמו פוטר את העניין כך: "לפי דעתי היא מתוסבכת. יש לה חול' שה שנקראת ראש-המועצה. אחרת למה היא כותבת כל פעם מכתבים אלי?"

אבל תושב ותיק טען אחרת: "כי שמדברים נגדו בשיבת המועצה, יש לו שיטה מצויינת להפסיק אותנו. הוא שם יד על הלב, נאנה, ואומר: אוי, רק רגע, הלב' ואז נפסקות התלונות. אבל לא ה' צרות."

וכך ממשיכים להתנהל החיים בנחלת-יהודה — עד הבחירות הבאות.

מי אתה

אסי דיין?

אהרונה דיין

עולמו של אסף התרכז סביב התליאביבית בת שלושת החודשים — מדוח מראיינו של אסי דיין — זירה בה הוא מתגורר עם רעייתו אהרונה. לה נישא בחתונה כפולה יחד עם אחותו. אשתו של אסף היא עוזרת-במאי בטלוויזיה, אבל בדירתם (הכוונה לדירה בה גרו לפני שעברו לדירת-הנג המפוארת מעל נמל יפו) אין מקלט טלוויזיה.

"איך להיות בנו של גיבור לא-מי בלי להפוך זאת למיקצוע" כך מכתיר רבעון האופנה האמי ריקאי "ג'נטלמנ'ס קוורטרלי" את הראיון המקיף שלו עם אסי דיין, במיסגרת כתבת-צילומים ענקית על אופנת גברים בישראל ועל רקע נופי ישראל. מדווח המראייין, יאן הודנפילד, על הצעיר שנבחר כמייצג את גברי ישראל:

צעיר רגיל של שנות השבעים. שיער מעבר לאזוניים, מעשן בהיסח הרעת. ידיים חזקות, אך לא מיובלות. צחוק חד ופתאומי.

אך למרות זאת, לא רגיל כל-כך. אסף דיין, שחקן הקולנוע הישראלי הצעיר, תוצר של צמרת החברה הישראלית, בנו האמן של שר-הביטחון של אומה לוחמת. על סרטו הבינלאומי הראשון, טיול עם אהבה והמוות, אחד הכישלונות הגדולים של 1969, הוא שואל את בן-שיחו, במקום: "איך זה מצא חן בעיניך? — איך שנאת את זה? הסרט, בו כיכב אסי לצידה של אנגליקה יוסטון בת 17, ואשר בויים על-ידי אביה, גיהן יוסטון הגדול, הוא סיפור קטטי להחריד על זוג נאהבים בימי הביניים, הגורם לצופים לשלוח מכתבי-געגור עים בכיוון שלטריה-ציאה מהאולם. לאחר התקפת מחבלי אל-פחח בנמל התעופה במינכן על המסוס ללונדון, בו היה אסי בדרכו לצילומי-מבחן לסרט כנר על הנג, ואשר בו נפצעה השחקנית הישראלית חנה מרון, הגיב השחקן בן ה-24: "איני חושב שהם רצו לפגוע בי. מי מעוניין בשחקן עלוב כזה?"

דומה באופי

לאמו

בגילוי-לב דומה מדבר אסי גלוי-החיוך על-אודות יחסו להוריו: "אמי עובדת הרבה עם ערבים ועניים וכדומה. היא עושה עבודה נהדרת. יוצאת מהכלל. אני מקורב אליה כמו אל אבי. בכלל אנחנו משפחה קרובה מאוד. אבל את אמי אני רואה יותר."

אומרת עליו אחותו יעל: "הוא ביחסים טובים עם אביו, אבל חופשי יותר עם אמו. מדבר איתה יותר, משתתף בבעיותיה. גם דומה לה יותר באופי. חברותי כמה, לא סובל להיות לבד. אבא — להיפך." אסי, סיקח וריאלי, אינו מתכתן לזכות בתהילה בזכות תהילת אביו. ברור שלא הייתי מוכן להיות כבנו של, בדיוק כפי שלא הייתי רוצה למות כבנו של, אומר הוא. "אולם השאלה כולה אינה רלוונטית, מאחר שאינני לא בצבא ולא בפוליטיקה, כך שאין מה לדבר על הליכתי בתלם אבי."

"אני נשאל רבות על כך, על אבי יותר מדי אפילו, הייתי אומר. אבל אני מתאר לעצמי שאין להימנע מזה במיקצועי. כשח' קן, אתה שחוף לקהל ולתהליכי הפירסומת, המנסים לחטט ולהוציא החוצה כל פרט מעניין אודותך ואודות הסיובב אותך, במט' רה לעשות אותך אהוד יותר על צופי ה' קולנוע."

אין לי

אוהדים רבים

אסף לא היה מעולם טיפוס של ילד "נוישוב בחיק אביו" נזכר ידיו משפ' חה. "תמיד היה עצמאי בכל עיסוקיו — שרבים מהם לא מצאו כלל חן בעיני ההורים. כצעיר היה יוצא למסעות בעצמו, כגון לקפריסין ומקומות אחרים."

כשחקן קולנוע, יש לאסי זווית-ראייה ברורה ביותר על הנושא: "בסופו של דבר, הכל תלוי בכך ובאיי שיתוך, וביחסך שלך לנושא. צריך לזכור שמי שקובע כי אתה בן מפורסם, זה לא אתה עצמך, אלא יחסם של האנשים ה' אחרים אליך. אבל כאשר אתה על המסך, לא מעניין את הצופים מי אביך, אלא מי אתה. והצופים הם המכריעים, עבור שחקן. כבנושאם אחרים, אין אסי מהסס לה'